

3r de primària

La classe de tercer de primària, “ELS VAMPIRS” (per cert, som uns BONS vampirs!) estrenem el cicle mitjà amb nous reptes, inquietuds, objectius,... però alhora amb una mica de preocupació ja que per a nosaltres és un canvi molt important.

A continuació us presentem algunes de les nostres reflexions:

“Hem de preparar la motxilla cada dia abans d’anar a dormir per no oblidar-nos del material.

Durant el curs han vingut nous companys com la Duna, el Jordi, el Bader i la Gabriela.

Som capaços de preguntar els nostres dubtes!

Intentem fer les presentacions dels treballs més “xules”.

Ajudem als companys quan ho necessiten.

Hem d’estudiar més que abans.

Aquest curs hem d’apuntar més coses a l’agenda.

Classifiquem les fitxes i els fulls a la carpeta de separadors.

Aprenem moltes coses noves!

I cada dia fem exercici perquè hem de pujar i baixar moltes vegades les escales.”

Oriol Antolínez, Silvana Bermúdez, Martina Hernández, Alex Serra.

CordeMaria.cat
escoles

 @CdMSantCeloni

 @cordemariasantceloni

 @CdMSantCeloni

“L’educació és una cosa molt importat per créixer i per la vida. Aquest curs llegim tenint en compte l’entonació, respectant els signes de puntuació, d’exclamació, de preguntes,... També aprenem a dividir.

Una de les nostres obligacions és abans d’anar a dormir mirar la motxilla que ho tinguem tot preparat: els deures, material que ens demanen...

Ah! Tenim companys nous: la Gabriela, el Bader, la Duna i el Jordi.

És molt agradable el Cor de Maria!”

Arianna Barreto, Gabriela Callejas, Oriol Planas, Bruno Serra

“Estem aprenent moltes coses com: ser educats, parlar bé a les persones, fer amics nous, etc. Ara tot ha canviat, ara hi ha moltes més responsabilitats. Les coses s’han d’entregar el dia que toca, fer-ho bé, controlar la maleta i repassar els treballs. Cada vegada fem més amics. Al principi tots estàvem nerviosos per començar el cicle mitjà: no sabíem com seria la nova professora ni com es deia, però cada cop la coneixem més.

Ara fem molts treballs amb bolígraf de colors diferents.

Ja som prou grans i netegem la classe, fem ordre.

Aprenem a posar els accents, la síl·laba tònica... Cada vegada fem menys faltes!”

Duna Martínez, Marta Morales, Jana Munné, Hagra Sesay.

“Ja som més grans! Hem començat fent nous amics. Ajudem a tots els companys i també ens escoltem els uns als altres.

Estem millorant i treballem més, ja sabem multiplicar i dividir. També llegim millor!

Tenim delegats a la classe. I tenim més responsabilitats: controlem nosaltres mateixos la maleta amb els llibres necessaris, pugem les escales amb atenció i veu baixa per no molestar als altres companys...”

Toni Civis, Bader El Mamouni, Queralt Mas, Liana Rovira, Gerard Vivancos.

“Hem conegut molts nens i nenes. Hi ha delegats i delegades de la classe que vigilen els nens i nenes en els canvis de classe. Hem tingut molts professors nous. També hem pujat de

planta i ara cansa molt pujar les escales. Però des de la nostra classe tenim unes vistes molt boniques perquè podem veure el Montseny i el Montnegre.

Ens hem fet més grans. Estem cooperant amb els companys. Tenim més responsabilitat. Ens preocupem més pels deures. Tenim nou material.

Comencem a dividir. Aprenem noves maneres de restar i de sumar. També fem experiments súper estranys. Tenim exàmens i alguns deures per repassar tot allò que anem aprenent.”

Bernat Arañó, Aniol Estival, Laia Masdeu, Alba Pinteño

“Nosaltres intentem: ser amics dels altres i no deixar-los sols. No insultar ni picar. Respectar als professors, companys i altres persones. No dir mentides. Tampoc podem riure’ns dels altres. Cal que ens estimem!

Durant aquest curs hem conegut a nous companys.

Pugem i baixem escales cada dia. Intentem fer estones de silenci però ens costa molt.

Algunes vegades juguem a la classe quan no és el moment. També portem el material de casa per no haver-lo de demanar als companys, però quan convé ens el deixem. “

Eloi Alfaras, Carles Cunyat, Jordi Estevez, Rayan Oujarti

“Nosaltres us volem explicar com va començar tot:

L’Arlet P. va venir d’una altra escola i li va semblar molt divertit.

P4 ens va semblar molt bé encara que abans teníem por de començar.

Ens va semblar molt divertit P5 perquè va ser quan en Bruno i en Toni van arribar.

Ens va agradar molt 1r perquè la nostra senyoreta era molt maca.

2n ens va semblar molt divertit, potser una mica difícil.

Al principi de 3r tots estàvem una mica nerviosos per saber què passaria. Ens va agradar molt quan va arribar la Duna, en Jordi, en Bader i la Gabriela.

Ara ens anem acostumant i va força bé però encara hi ha algunes coses una mica difícils.”

Arlet Fradera, Talibe Gikineh, Arlet Pascual, Núria Pierce

3r d'ESO

A continuació us presentem la nostra aportació al nou butlletí d'ENTRE TOTS. Us hem preparat alguns articles sobre la nostra experiència a la vida i a l'escola durant aquests darrers mesos. La nostra visió de l'adolescència, les sensacions viscudes en algunes activitats que hem dut a terme, i els nostres sentiments com a membres d'un grup i com a part que som de la nostra escola. També us oferim una petit mostra de l'activitat Fotocomment. Esperem que sigui del vostre gust.

SER ADOLESCENT

Potser l'adolescència no és la millor etapa de la vida, però és l'època en la que et coneixes més a tu mateix, on comences a programar la teva vida adulta, on descobreixes el que t'agrada o no, l'època en què et qüestionen més alguns aspectes de la vida...

Els adolescents no som cap cosa rara, sinó que simplement som persones en una etapa de la vida complicada, on ens costa comunicar-nos amb els pares, tot i que és quan més els necessitem, quan comencem a viure experiències noves, quan coneixem nova gent que en influenciarà, quan el nostre cos canvia i quan menys el coneixem. En resum, ser adolescent no és gens fàcil.

Núria Serra Pou

APROFITA!

Ens és difícil escriure sobre un tema tan delicat com la mort. Les dues ho hem patit molt de prop. Però hem de superar-ho i tirar endavant, ja que el camí segueix pels que ens quedem aquí. És increïble com la vida et pot canviar d'un moment a un altre i endur-se gent tan estimada.

Aprofitar és una paraula que tots hem de tenir present: aprofitar moments, aprofitar somriures, abraçades i petons. Aprofitar experiències i, sobretot, aprofitar les persones que ens envolten mentre estiguin entre nosaltres. Cal aprofitar cada instant de la nostra vida.

Alba Estupinyà i Marina González

FASHION SHOOTING DAY

Aquest crèdit de síntesi, realitzat pels cursos de primer, segon i tercer d'ESO va ser diferent i molt divertit de fer. Des del primer moment que ens van dir de què es tractaria, tots ens vam emocionar molt perquè no tenia res a veure amb els que havíem fet fins ara.

Des del primer instant la Montse, en Mikel i en Martí van dipositar la seva confiança en nosaltres, cosa que nosaltres vam agrair i els la vam tornar.

Quan vam començar els primers dies, tots estàvem molt il·lusionats per dissenyar i fer la nostra fotografia. Els nostres companys tenien moltes emocions que les transformaven en idees per la futura fotografia.

Partit del lema de l'escola, PARLEM-NE, tota la setmana vam treballar intensament des de la secció que havíem escollit: càsting, localització, muntatge del set, estilisme, perruqueria, maquillatge, fotografia, making off, postproducció, etc...fins arribar al gran dia de la fotografia final.

Quant va arribar aquell moment, tots ens vam quedar sorpresos de la professionalitat que tenien les tres persones que ens van ajudar a fer-la. Feien servir aparells i objectes que no pensaven que per un crèdit de síntesi d'un col·legi portarien per si hi havia un imprevist d'última hora.

Sens dubte ha estat una experiència molt divertida i única, una cosa que sembla tant senzilla com una fotografia i com de difícil que es torna quan la vols fer bé de veritat.

Jordi Barnola i Maksym Plashkin

AMB DISFRESSA...O SENSE

Fa algunes setmanes vam celebrar el Carnaval. Dies de gresca, disfresses, màscares, vestir-nos del que no som...Però en alguns casos, també és el dia en què algunes persones no van realment disfressades. Van tal com se senten, amb l'excusa de que és de broma. Perquè encara que no ho sembli, tots portem amagat dins nostre una part de nosaltres que no volem ensenyar, i aprofitem els dies on la gent no ens mirarà estrany per treure-ho. I vulguis o no, aquell dia ens sentim més

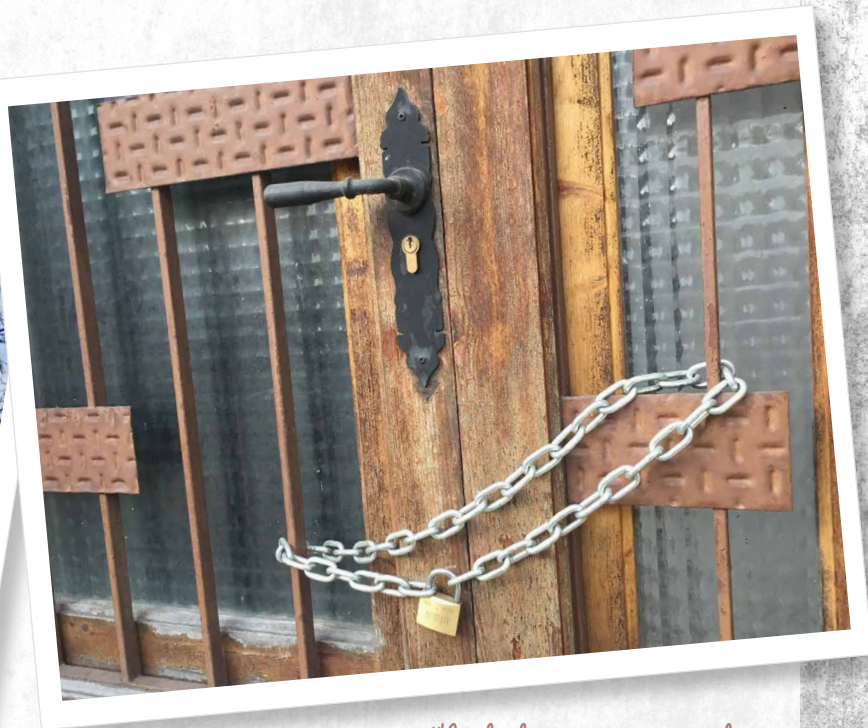
lliures que mai. Però clar, el mal és que només passa un cop l'any. Hem d'aprofitar perquè aquesta gent que a Carnaval es vesteixen d'ells mateixos, s'hi puguin vestir cada dia, amb la llibertat de poder ser qui són sense por. I de pas, també aprofitar perquè cadascú pugui treure aquesta part de dins seu que no treu, i poder gaudir dels altres tal com són, sense prejudicis. Lluitem perquè en un futur tothom pugui ser qui vulgui, sense importar res ni ningú.

MARTINA CASTELLA

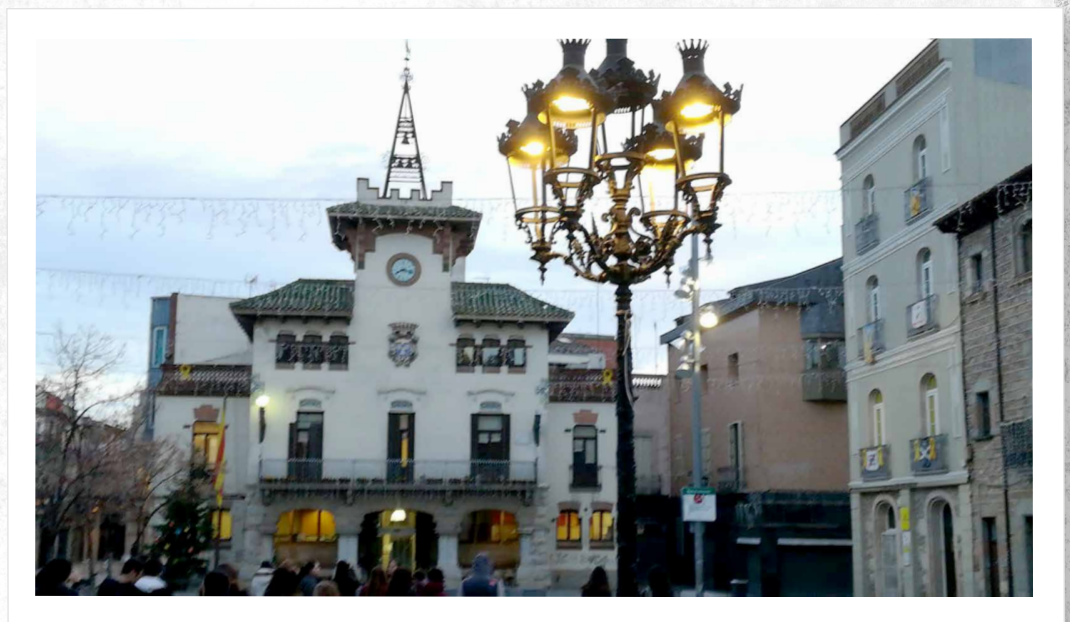
Per acabar, us presentem una petita mostra de l'activitat Fotocomment, en què vam fer una fotografia que personalment tingué un significat i l'acompanyarem d'un breu comentari.

"Un arbre sense fulles és com un dia sense tu."
MARIONA PRAT

"No hi ha pany ni candau que t'impedeixi ser lliure".
NÚRIA SERRA

"Quan et miro, se m'illumina els ulls"
JOSEP T. MESA